

[Anker Lau.]

dette Omraade, og jeg kender det ærede Medlem Hr. Laurits Pedersen saa godt, at jeg ved, at han ogsaa vil være med til at løse dette Spørgsmaal. Jeg har Indtryk af, at det radikale Parti, der har sagt nej til dette Forslag, dog ikke principielt vil sige nej til denne Sags Løsning, og er dette Tilfældet, synes jeg, der her maatte foreligge et Grundlag, hvorpaa man kunde mødes i et virkelig positivt Arbejde for at løse denne Sag, enten paa den ene eller den anden Maade; blot maa vi have den løst, saa der virkelig bliver Tale om en Ligestilling.

Jeg har det Indtryk fra Erhvervslivet, at man faktisk heller ikke mere dør ønsker — og for øvrigt aldrig har ønsket —, at denne Sag skal gøres til et politisk Stridsspørgsmaal. Det, man nu ønsker, er, at der virkelig bliver fundet en Løsning, som kan bringe dette Spørgsmaal ud af Verden, som kan bringe Ro om det hele, og som kan fremkalde et Indtryk af, at nu er der tilvejebragt rimelige og ligelige Forhold mellem disse to Erhvervsformer, saaledes at dette Spørgsmaal kan tages ud af den politiske Agitation, og saaledes at der virkelig vil kunne føles Tilfredshed i alle Kredse med dette Spørgsmaals Løsning.

Jeg vil derfor gerne paa ny, som jeg gjorde det før, opfordre til, at man, naar vi kommer til Arbejdet i Udvalget, fra alle Sider gaar ind i et positivt Forsøg paa at naa et Maal, som kan være til Gavn for hele det danske Erhvervsliv, og som kan bringe dette Spørgsmaal ud af Verden een Gang for alle.

Fr. Dalgaard: Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger om de Konservatives Forslag om Beskatning af Kooperationen.

Dette Spørgsmaal er — hvad ogsaa den sidste ærede Taler berørte — gennem mange Aar brugt til en Agitation imod den Folkebevægelse, som hedder Kooperation og Andelsbevægelse. Det bruges af Købmændene, det bruges af det konservative Parti, og det bruges ogsaa nu sporadisk af Venstre, i hvert Fald af Hovedstadens Venstre — det var i øvrigt interessant her i Dag at lægge Mærke til den Nuance, der var mellem de 3 Venstretalere, der har haft Ordet om disse Spørgsmaal fra denne Talerstol. Jeg er bange for, at de Mennesker, som ønsker gennemført det, man kalder Ligestilling over for Beskatningsproblemet, vilde blive meget skuffede, hvis de virkelig fik deres Vilje — det har det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) gjort nogle sær-

deles fornuftige Bemærkninger om. Men jeg vil gerne have Lov til over for selve Agitationsparolen om den skattefri Kooperation at komme med et Par enkelte Bemærkninger, der gerne skulde sætte Tingene lidt mere paa Plads, end de i Almindelighed bliver i Diskussionen.

Der er lige for nylig udkommet en ret stor Pjece, i øvrigt en af de mere fornuftige, en af de mere saglige Pjecer, jeg har set om det Spørgsmaal, for det har ellers været noget forfærdeligt Pøjt, der er kommet fra Handelens Side i de Aar, jeg har deltaget i den kooperative Bevægelse. Men denne Pjece taler om Kooperationen som den privilegerede Stat i Staten, og jeg vilde gerne advare Agitatorerne for en Brugsforeningskat imod, at man i den Grad tilslører Forholdene. Det er nemlig saadan, at den allerstørste Del af Kooperationen betaler Skat paa lige Fod med den øvrige Del af Erhvervs livet, hvis man kan kalde Kooperationen en Del af Erhvervs livet — det er i hvert Fald en meget speciel Form for Erhvervsliv, Kooperationen og Andelsbevægelsen repræsenterer. Det er oven i Købet saaledes, at denne Skat for Kooperationen bliver meget mere tyngende end for det private Erhvervsliv, fordi man i den almindelige Kooperation ikke har ret stor Kapital. Naar der betales Skat af Udbyttet i Virksomheden set i Forhold til Kapitalen, bliver selvfølgelig Virksomheder med den lille Kapital og maaske det pæne Overskud baade forholdsmæssigt og absolut beskattet stærkere end de private Erhverv.

Halvdelen af Brugsforeningerne, som er saa forkætrede i hele dette Spørgsmaal, har alle Dage betalt Skat paa lige Fod med den private Handelsstand. Tilbage bliver den anden Halvdelen af Brugsforeningerne plus Andelsbevægelsens Produktions- og Andelsforetagender. Det er det, man altid kalder Kooperationens Skatteprivilegium, hvorved man ønsker at give til Kende for Befolkningen, at den almindelige Kooperation gaar fri for Skatteforpligtelser. Det omvendte er Tilfældet. Det er en meget haard Skattebyrde, der rent praktisk hviler paa den almindelige Kooperation.

Forslaget om at indføre en Skat paa Brugsforeninger og Andels- og Produktionsforetagender i Lighed med Skatten paa Aktieselskaber, ja; paa en saadan Maade, at man ganske raat præciserer, at det skal være 30 pCt., er en Uhyrlighed. Man afskaffer Skattefrihed for Dividenden. Selv for en konservativ Tankegang, for en Købmands-tankegang burde det være selvfølgeligt, at den ikke skal beskattes. Hvis den bliver beskat-